

WÕTA ja LOE!

№ 24.

Rahu maa peal.

Suurlinna kusahgil kõrwalitse kitsa tänawa külmas toas istus jõuluõhtul üks kunstnikkude paar. Rahwatanud naise nägu oli pisa-rateta, kuid nukralt waatas ta oma kolmele lapsele ja mees istus nurgas kokku tõmbunult.

Rord oli kõik teifiti, hoopis teifiti. Naine oli kellegi rikka mehe tütar. Tutwunes aga selle kunstnikuga ja põgenes isamajast. Raua läks hästi — nad elasid rõõmsalt ja mugawalt, kuid siis hatgestus mees, teenistus kadus, üks kaotatud protsefs neelas pea-aegu kõik, mis weel oli ja ikka sügawamale wajusid nad. Lõpuks pakkisid nad kõik kokku ja ruttasid kodumaa poole. Raua koputas noor proua isa uksele, kuid see jäi suletuks, kauda otsis ka mees tööb, kuid asjata. Ja nii lähinesid jõulud, kuid ka mure ja kurbus ühes jõuludega wõtsid aset kitsasse tuppa.

Emal willade linnajaos asus üks hästi walgustatud maja. Seal istus üks mees keset jeda ümbritsewat toredust nii üksildasena ja kurmana. Lapsed olid abiellunud kaugel wõõrsil, abi-kaasa oli suwel surnud ja ühe tütre wastu oli ta nii kõwa olnud. Õhkamine kerkis südamest ja pitarab walgusid üle põskede.

Seal wõtab ta süle ja kirjutab kirja.

Pea koputatakse kunstniku toa uksele. Üks teener annab üle isa kirja, kuna jõiduk ootab ukse ees. Pea mähitakse kõik soojadesse tekkidesse ja algab sõit koju — isa juure, kelle süda oli ärdunud kadunud lapse wastu. Kuidas nii eriliselt sobis sel õhtul kuuse all lugeda jõulu ewangeeliumi: Rahu maapeal!

See oli lihtne kiri, kuid saajale tähendas ta päästmist hukkumiseft. See tõi sellesse perekonda uut elu.

Kui palju aultsem on aga, kui üks inimene Saewase isa rüppe tagasti tuleb. Selle isa süda on aina awatud kadunud lastele ja awatud on ka isamaja ukseid. Wiletjamatdki ei liikka ta wälja, waid

mõtab rõõmuga vastu. Undeksandmine saab osaks igale ühele, kes pöörab maailma teedelt tagasi Jsa juure tunnistades oma süüd. Jõulurõõm, mis taevast pärit, täidab siis südant.

Jsa ootab, ootab juba ammu su järele — tule praegu. Jeesuse Kristuse läbi leiad armu ja rahu.

Milleks tuli Jeesus siia maailma?

1. **Õtsuma ja õndsaks tegema, mis kadunud on.** Luuk. 19:10.
On ta sind leidnud, või oled alles kadumisteedel?
2. **Tuld wiskama ja süütama.** Luuk. 12:49.
On sul põlew või kustunud süda?
Oled sa tule süütaja või tulekustutaja?
3. **Päästma oma rahvast nende pattudest.** Matt. 1:21.
1. Joh. 3:5.
Oled ja alles pattudes või päästetud?
4. **Teenima.** Mark. 10:45.
Tahab sa olla kaasinimeste isand või teener?
Teenid sa maailma, iseemast, või Jumalat?
Keda me armastame seda ka teenime.
5. **Elu ja küllust tooma.** Joh. 10:10.
Maitseb sa elu osasaamist temaga?
6. **Walgustama maailma.** Joh. 12:46.
Käid ja walguses või kobjad pimeduses?
7. **Kuradi tegusid rikkuma, ta wõimu murdma.** Joh. 3:8.
Kes walitseb sinus ja sinu üle?
8. **Jsa tahtmist täita.** Heebr. 10:7.
Täidab sa enda, saatana, oma liha, maailma, või Jumala tahtmist?
Kellele kuulub su tähelepanu ja sõnakuulmine?
Keda meie armastame, selle sõna ka kuuleme.

See oli Jeesuse programm maailma tules. Sinu ja minu päästmine oli ta südamel. Selleks sat ta inimeseks ja tõi ohwri — juri Kolgatal.

Sest nõnda on Jumal maailma (ka sind) armastanud (mitte wihanud), et ta oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes temasse usub (kas sina ka?) ei pea hulluma, waid igawese elu pärima“ Joh. 3:16.

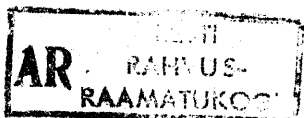
Kes sa iganes oled, kui suur patune ja oled, kui kaugel ka Jumalast rändad — siiski on võimalus sul päästetud saada, sest sindki, just sind, on Jsa armastanud ja läkitanud Poja sinu lepita-jaks. Jõuluwangeeltum on rõõmusõnum kurbadele, kes pattude all rõhutud. See on kutse kadunud lastele, sõnum kõigile, et isamaja ukhed on tagasi pöörmisel awatud.

Lase end Jumala armastusest mõita!

„Armastagem teda, sest ta on meid enne armastanud!“

1. Joh. 4:19.

☩

Lapse küsimus.

Keegi väga haritud noormees, kes hoolimata sellest, et oli alles 23. aastane, oli jõudnud juba endale luuletajana ja kirjanikuna nime võita, reisis kord postwanfris ühe daamiga seltsis, kellega oli kaasaasena viieaastane tütreke. Laps vaatask oma suurte finiste filmadega mõttesse wajunud noorhärrale ja küsis korraga:

„Kas armastad ja Jeesust?“

See küsimus oli ootamata. Mida wastata? Waitides, küsimusele wastamata, pöörask noor kirjanik pea akna poole ja wiimati hoopisk aknast wälja. Kuid imelik, lapse küsimus ei annud enam rahu. Sellest ajast saadik hakkask ta hoollega uurima Jeesuse elu ewangeeliumitest ja pidi endale üttema, et see raamat omas puhtuses, jõus ja waimus palju kõrgemal seisab, kui kõik muud kirjanduslikud teosed, ja et Jeesus tõestiski meie armastust wäärisk.

Mõningaid aastaid hiljem kohtask ta taas mainitud daamiga ja küsis kohe, kuidask ta tütar elab.

„Ta on taewas, ta oli liig hea selle maailma jaoks,“ wastask liigutatult noor proua.

„Ka mulle on ta teed taewa näidanud, ja selle eest tahask kord teid igawikus tänada,“ ütles wõõras härra, teida pärast tunti kristliku kirjanikuna.

Kas armastad ja Jeesust? Tunnistak sellest ka teistele!

Sopakirjandus.

See on jumalik seadus: „Mis inimene ial külmab, teida ta ka lõikab“ Raal. 6:7. Kõik inimese sõnad on külm, eriti aga trükitud sõnad, mis haarab arwamata suure mõju piirkonna. Issand ütleb: „Inimene peab aru andma kohtupäewal igast tühjast sõnast, mis ta juust on wälja tulnud.“ Matt. 12:36.

Munult wähesed teawad pöörasest suurest kõmuromaanide lewinemisest. Miljonite wiisi neid lewitatakse, ohwerdatakse raha selleks, kuid kõige hirmsam on, millist wilja see kannab. Berliini wanglas oli näbala jookkul tabatud 240 wangi hulgast 36 meest, kes tunnistasid, et olid kuritegewusele tõuke saanud sarnaste romaanide lugemisest.

Räägitakse, et suur pilkaja ja usuwastane Voltaire esimese mõjutuse oma arengule oli saanud ühest luuletisest, mida oli lugenud wiieaastase poisikesena. Mis sai sellest poisikesest? Üks needus inimhulkadele oma jumalapilkamisega. Ja ta surm? See oli kole enese ja teiste needus hirmsais hingepiinades. Külmame head seemet usul!

Hoop, mis tabask õlga ja südant.

Mõningaid aastaid tagasi läts üks Alpi jäägrite kapral, nimega Favero, Roomas üle garnisoni laatsareti õue. Ükki saab ta hoobi wastu õla. Arwates, et üks kivi on teida tabanud, waatab ta ümber ja näeb, et see üks raamat oli, milline oli laatsareti aknast wälja wisatud. Üks

halastaja öde oli selle raamatu kellegi haige juurest leidnud, talt ära kiskunud ja wihaga aknast wälja wisanud. Waesl halastajal öel polnud aimugi, et see raamat, Uus Testament itaalia keeles, elu sõna on, mis inimesi uuendab ja õnnelikuks teeb.

Rapral Jawero tõstis raamatu üles. Jialgi warem polnud ta Piiblit oma kätte saanud, seepärast ei tunnud ta ka seda raamatut. Ta hakkas seda lugema ja peagi sai ta süda sügawalt liigutatud Jumala Sõnast. Testamendi kaanel oli ühe uskliku õpetaja Capellini aadress fiske kirjutatud. See oli oma ülesandeks wõtnud ewangeeliumi Itaalia sõdurite kestel lewitada, mida Jumal ka imelikult oli õnnistanud. Teda otsis Jawero üles ja wiimane juhtis teda õigele teele, kus leidis rahu Jumalas ja sai õigeks kristlaseks, kelle läbi sai palju sõdureid, kuid ka ta oma wana isa, Jeesusele wõidetud.

Jumala Sõna ei olnud nii fiis, mitte ainult ta õlga tabanud, waid ka südant, nii et ta kogu elu muutus. Siitamaale elas ta Jumalata ja lootusetu, kuid nüüd andis terve elu Jumala teenimiseks.

„Minu sõna ei tule mitte tühjalt tagasi,“ ütleb Jõsand.

(Kindral Wiebahn'i järele.)

Wiisil: Wõta nüüd Jõsandat, wägewat. 96.

Hõisake, taewad ja inglid, au Jõsandat kiitke! Patuste Päästjale laulge ja ühtlasi hüüdkte: „Jõsand on siin!“ Lõpetud häda ja piin, Paludes põlwili heitke!

Kuis mina patune, Jõsand, nii kallis fiis sulle, Et sa, täis armu, nõud südame awasid mulle? Oh et mu meel, Süda, suu, mõte ja keel Hoopis end annaksid sulle!

Ustav Jammaanuel, minugi südames sünni, Sinust, mu Päästja ma pean fiis igawest kiini: Ela mu sees, Käi ise itta mu ees, Ei ma fiis ekfiteed kõnni!

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Jeesus, Jeesus, Oh see nimi Kõlab nii kui ingli laul, Wägewat suur ja auline, Kõige armjam kuulda mull'. :;

See kui täht mind järgest' saadab Kõige minu teede peal, Ja mull' õiget rada näitab Patu pimeduse õöl. :;

See on kindel ema süle, Kus wõin rahul hingata, Siis kui käiwad minu üle Elu tormid lõpmata. :;

See on kõiges kurwastuses, Kui üks trööstiwo isa hääl, Mis mind igas wiletsuses, Kannab nii kui kätte peal. :;

Toimetaja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Plumb 2 x kuus. Matjab aastast 50 f., 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimisjon'i heaks, tellimisi ja kaastõid saata toimetaja aadressil — Päikesel 5-7, Tallinn. Tellida võib ka Briti & Wälism. Piibliseltsist, Kataktaewu 4 Tallinna; sealsamas laada ka igasuguseid piibleid ja piiblisti.

R.-L. „Külwaja“ trükk, Keilas 1932.